

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

Kamlesh Beha Singh (Appellant) vs.
ਮਨਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ ਜੇ.

ਕਮਲੇਸ਼ — ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਪਾਲ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1970 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 28 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

22 ਸਤੰਬਰ 1970 ਈ

ਹਿੰਦੂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗਾਰਡੀਅਨਸ਼ਿਪ ਐਕਟ (1956 ਦਾ XXXII)— ਧਾਰਾ 6 — ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ (1890 ਦਾ VIII)— ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ 25— ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV)— ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 26— ਦੁਆਰਾ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਮਾਂ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ A ਤੋਂ B ਤੱਕ — A ਵਿਖੇ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰਹੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ — A ਵਿਖੇ ਅਦਾਲਤਾਂ — ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ — ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਬੱਚੇ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਆਮ ਸਥਾਨ — ਕੀ ਇਹ ਜਾਰੀ ਹੈ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ — ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ, 1890 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 — ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 26 ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਿਤਾ ਲੜਕੇ ਜਾਂ ਅਣਵਿਆਹੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਆਮ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਅਸਲ ਸਥਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੋਂ ਨਾਬਾਲਗ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਰਡੀਅਨ ਐਂਡ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ, 1890 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ 'ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ-ਪੱਖੀ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਜਿੱਥੋਂ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ

ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਹ ਥਾਂ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
Kamlesh v. Ram Paul (Gujral, J.)

(ਪਰਾ ੩)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਤ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਰਡ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਮੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਰਗਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। (ਪਰਾ ੯)।

ਜੱਜ , ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਪੱਪੂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਬਲਦੇਵ ਕਪੂਰ ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਚ.ਆਰ.ਏ.ਗਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਲ.ਐਮ ਇਟਲ , ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ ਉਜਰਾਲ , ਜੇ.-1. ਇਹ ਅਪੀਲ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਗਾਰਡੀਅਨ ਐਂਡ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ, 1890 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ, ਨਰਿੰਦਰ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੱਤ ਉਰਫ ਪੱਪੂ।

2. ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 50 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ, ਨਰਿੰਦਰ ਦੱਤ ਉਰਫ ਪੱਪੂ ਦਾ ਜਨਮ ਇਸੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਜਨਵਰੀ 1967 ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲੇਸ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਦੱਤ ਉਰਫ ਪੱਪੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਆਈ ਸੀ। 27 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਪਤੀ ਰਾਮ ਪਾਲ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੀ . ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਭਲਾਈ ਇਹ ਮੰਗ

ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਪਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਕਾਰਨ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: -

- “(1) ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਇਹ ਭਲਾਈ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- (3) ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।
- (4) ਰਾਹਤ।”

ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਆਮ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਲੰਧਰ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗਾਰਡੀਅਨਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਿਤਾ ਲੜਕੇ ਜਾਂ ਅਣਵਿਆਹੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਆਮ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਹ ਥਾਂ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਅਸਲ ਸਥਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਨਾਬਾਲਗ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਰਡੀਅਨ ਐਂਡ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ, 1890 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ 'ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਆਮ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹੀ ਰਹੇਗਾ।

4. ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ, 1967 ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਜਲੰਧਰ

ਵਿਖੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਆਮ ਸਥਾਨ ਜਲੰਦੂਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇਗਾ।

5. ਹਿੰਦੂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗਾਰਡੀਅਨਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਿਤਾ ਲੜਕੇ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੜਕੇ ਦੀ ਉਮਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਸਟਡੀ ਵੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬਿਤੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਂ ਕੋਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਬਿਤੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਮਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ, AW 1, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਜਲੰਦੂਰ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦਾ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਖਰਾਬ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਪਾਲ ਦੀ ਮਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਮਾੜਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਗਵਾਹ ਉਸੇ ਘਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਸਬਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਲੀਬਿਤ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਕ ਵਾਰ ਰਾਮ ਪਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਇਹ ਸਬਿਤੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਟੀਐਫ਼ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਲੀਬਿਤ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਤੱਤ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਮ ਪਾਲ ਦੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਨਾਮਕ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਜੋ ਕਿ ਰਾਮ ਪਾਲ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਮਾਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਸਲੂਕ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਵਾਹ ਵੀ ਨਿਰਾਧਾਰ ਗਵਾਹ ਹੈ।

6. ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦੀ ਹੈ। ਰਾਮ ਪਾਲ ਦੀ ਮਾਂ ਮਾਇਆ ਵੰਤੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਰਾਮ ਪਾਲ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਮਾਇਆ ਵੰਤੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚਾ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਹੋਇਆ। ਮਾਇਆ ਵੰਤੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਚ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਮ ਪਾਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦਾਦੀ ਮਾਇਆ ਵੰਤੀ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਅਤੇ **ਸਭ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ।** ਇਹ ਮਹੀਨੇ. ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਾਮ ਪਾਲ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਭਲਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।

7. ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬੱਚਾ ਪਟਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚੇ ਦੀ ਭਲਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ 6 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਰਸਰੀ ਕਲਾਸ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਲਈ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

8. ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

9. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਾਰਡੀਅਨ ਐਂਡ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪਾਠ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ^{Kamlesh v. Ram Paul (Gujrat, J.)} ਹਿਰਾਸਤ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ। ਇਹ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਰਡ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਰਾਮ ਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਾਰਡੀਅਨ ਐਂਡ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

10. ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ।

11. ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ ਜੇ .

ਮਦਨ ਹਾਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਜਵਾਬਦਾਰ

1969 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 189

ਸਤੰਬਰ 24, 1970

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1898 ਦਾ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 369— ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪੱਟੀ—ਕੀ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਰਟ—ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 369, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਜਾਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਬਕਾ ਤੰਬੂ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ - ਹਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੨)।

ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ, ਮਿਤੀ 18 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪੀ.ਸੀ. ਕਰੋੜ ਦੀ ਅਫੀਮ u/s 251 A(9) ਦਾ ਅਗਲੇਰਾ ਰਸਾਇਣ ਅਧਿਐਨ. ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। 60 ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਬ ਲਾਇਕ ਐਨਾਲਿਸਟ ਦੀ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਸੀ . ' -

ਐਨ.ਐਸ ਭਾਟੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ।